

Піонерська стратегія є найризикованішою і припускає впровадження інноваційного товару, що несе максимальні ризики для підприємства.

Після етапу визначення стратегії утримання і захоплення цільового сегменту ринку йде етап розробки функціональних тактичних заходів для досягнення цілей стратегії, вибраної вище.

На функціональному рівні маркетингова стратегія буває: асортиментною стратегією; стратегією просування; дистрибутивною стратегією; стратегією ціноутворення; стратегією сегментації.

Після цього необхідно врахувати в маркетинговій стратегії життєвий цикл товару.

Маркетингова стратегія повинна враховувати усі чотири стадії життя товару і включати заходи для кожної із стадій. Першою стадією є стадія народження товару. Другою стадією є стадія зростання. На ній формуються основні конкуренти. Третьою стадією є стадія зрілості. На цій стадії йде поступове зниження витрат на маркетинг, як правило, з'являються сильні конкуренти, підприємство вимушене знижувати ціну на товар.

Останньою стадією є стадія старіння. Маркетингова стратегія підприємства повинна враховувати ці особливості для своєчасної реакції на умови ринку і ефективного використання ресурсів.

Розробка ефективної маркетингової стратегії складний процес, але в сьгоднішніх реаліях він є необхідністю і запорукою успішності діяльності підприємства.

Література:

1. Бурковська А.В. Маркетинговий аудит: навч. посіб. / А.В. Бурковська. – К.: ЦУЛ, 2014. – 208 с.
2. Крикавський Є.В. Маркетинговий менеджмент: навч. посіб. / Є.В. Крикавський, І.О. Дейнега, О.В. Дейнега, І.Ф. Лорві. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2014. – 380 с.

УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ОСВІТНІХ КЛАСТЕРІВ

*Решетняк О.І., к.е.н., доцент,
Харківський гуманітарний університет
«Народна українська академія»*

*Заїка Ю.А., к.е.н.
Харківський торговельно-економічний коледж
Київського національного торговельно-економічного університету*

Сьогодні наука відіграє важливу роль у процесі формування економічного стану країни. Інвестування грошових коштів у науково-технічний прогрес є економічною передумовою забезпечення стратегічного розвитку. Навіть у стані стабільності та рівноваги важливо правильно підійти до організації процесів регулювання соціальних, політичних та економічних умов

функціонування та розвитку нашої держави. А останнім часом значення налагодженого та скоординованого регулювання має особливо важливо для стабілізації усіх макроекономічних процесів.

З моменту свого виникнення і по сьогоднішній день проблема регулювання сфери вищої освіти цікавить широке коло науковців, спеціалістів-практиків. Проблеми управління розвитком вищої освіти досліджували такі вчені, як І. Заярна, В. Лазарев, А. Лівандовський, Д. Черкашин, Д. Швець та ін.

Макроекономічними та інституціональними наслідками перевтілення європейських ВНЗ в учасників ринку освітніх послуг стають послідовний перехід держави від функції безпосереднього управління освітою до функції конфігурації ринку освітніх послуг і координації діяльності на ньому установ вищої освіти, розвиток інших інституційних конфігураторів названого ринку [1, с. 48].

Необхідним є формування ефективного освітнього кластера, що забезпечує розвиток сфери вищої освіти з урахуванням інтересів його учасників. Подальша трансформація освітньої системи пов'язана із встановленням взаємозв'язків та управлінням розвитком освітнім кластером з метою забезпечення подальшої міжфункціональної інтеграції освітньої системи.

Для управління розвитком освітнім кластером необхідно виділити основних учасників освітнього кластера. Основний блок освітнього кластера повинен включати ядро кластера – це освітні установи різних рівнів, які постачають освітні послуги, а також науково-дослідні установи, що надають інноваційні продукти. До допоміжних блоків відноситься весь спектр організацій і підприємств, які підтримують освітню систему і відповідають галузям економіки підприємства і установи [2, с. 195].

На підставі проведеного в попередньому розділі аналізу було виявлено, що перспективним напрямом розвитку сфери вищої освіти в Україні є формування кластерних об'єднань навчальних закладів, підприємницьких структур і органів влади (на рівні регіонів та МОНУ). Кластерне об'єднання повинні здійснювати функції регулювання і контролю стратегічно важливої для вітчизняної економіки сфери – сфери освіти [3, с. 159].

Основною метою формування освітніх кластерів є сталий розвиток сфери вищої освіти з підготовки фахівців певних спеціальностей. Економічний механізм освітнього кластера створюється з метою забезпечення оптимального функціонування кластера з використанням економічних форм і методів господарювання.

Дана мета досягається за допомогою двох підцілей: розширення кількості учасників даного кластера; підвищення ефективності діяльності органів державної влади і місцевого самоврядування в сферах, прямо або побічно пов'язаних з функціонуванням створюваного освітнього кластера.

Економічний механізм освітнього кластера повинен включати в себе наступні елементи:

- 1) прогнозування і планування діяльності освітнього кластера;

- 2) розподіл фінансування основних освітніх програм кластера;
- 3) витрати, пов'язані з функціонуванням кластера;
- 4) моніторинг та оцінка ефективності діяльності освітнього кластеру.

З метою стимулювання розвитку освітніх кластерів необхідно:

- створити координаційні ради з розвитку кластерів у певній сфері економіки та організувати супровід їх роботи;
- реалізувати заходи інформаційної та іміджевої підтримки кластерної політики та кластерного розвитку у сфері, яка буде залучати потенційних учасників реалізації освітніх проектів;
- забезпечити організаційне та інформаційне сприяння у представленні освітніх кластерів, які формуються на міжнародних ринках праці;
- розробити і реалізувати державні заходи стимулювання долі в освітніх кластерних ініціативах малого та середнього, у т.ч. інноваційного підприємництва;
- сформувати систему преференцій на обласних, державних та міжнародних конкурсах для інвестиційних та інноваційних проектів;
- здійснювати моніторинг потреби в кадрах для потреб високотехнологічних виробництв та інфраструктурних;
- здійснювати узгодження програм підготовки кадрів для потреб кластерів з освітніми програмами;
- здійснювати формування освітніх ресурсних центрів, які орієнтовані на вирішення кадрових завдань розвитку освітніх кластерів у рамках інноваційних високотехнологічних галузях економіки України.

Література:

1. Підласий І.П. Поглиблення євроінтеграції української системи вищої технічної освіти. Черкаси: ЧДТУ, 2010. 123 с.
2. Заїка Ю.А. Регулювання ринку освітніх послуг як необхідна умова розвитку сфери вищої освіти в Україні. Науковий вісник ПУСКУ. Серія: Економічні науки. 2016. № 3(75). С. 194-199.
3. Решетняк О.І., Заїка Ю.А. Організаційно-економічний механізм формування освітніх кластерів в Україні. Проблеми економіки. 2015. № 4. С. 158-163.

УПРАВЛІННЯ ФОРМУВАННЯМ І ВИКОРИСТАННЯМ ПРИБУТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Собчишин В.М., к.е.н.

Полтавська державна аграрна академія

З огляду на важливе місце у фінансовому менеджменті підприємства процес управління формуванням і використанням його прибутку часто є об'єктом досліджень науковців.